

Narradora implicada

Núria Espert estrena avui a Catalunya el poema dramàtic 'La violación de Lucrecia', de Shakespeare, a Salt

Núria Espert és la narradora implicada de 'La violación de Lucrecia', el poema dramàtic de Shakespeare. Foto: D. RUANO.

N'acaba de fer l'estrena a Ourense i la crítica ja ha titllat de "proesa històrica" –Rosana Torres a El País– la interpretació que una de les actrius amb més prestigi del país, Núria Espert, ha fet del poema dramàtic La violación de Lucrecia, de William Shakespeare. El projecte comporta riscos, per això es parla de proesa, mentre que el caràcter històric el propicia el fet, encara no desmentit i sempre segons fonts de la producció, que es tracta de la primera posada en escena coneguda d'aquesta peça, més enllà de lectures dramatitzades o altres formats. La cita és avui (21 h), al Teatre de Salt.

La violación de Lucrècia, un poema dramàtic compost per 1.855 versos, situa l'acció en un moment clau en la història de Roma, mentre es forja la fundació de la república. Sext Tarquini, fill del rei, viola la dona de Col·latí i fuig, avergonyit del que acaba de fer. Lucrècia, al matí, envia una carta al seu espòs, explicant-li els fets, i mentre espera la seva arribada es refugia en una casa on contempla una pintura que representa la guerra de Troia. La descripció de l'obra i els personatges li ofereixen consol, però acaba suïcidant-se. El poema finalitza quan Brut, amic de Col·latí, encapçala una revolta contra la família de Tarquini que acaba enderrocant el rei.

Núria Espert va explicar ahir que va llegir aquest poema amb poc més de 20 anys, i que ja

aleshores la va "emocionar molt". Trenta anys després el va tornar a llegir i aleshores va pensar que d'allò "se'n podria fer un recital poètic magnífic", mentre que amb la tercera lectura de la peça, fa poc més d'un any, va arribar el delit per veure el text posat en escena.

Una de les coses que l'actriu valora d'aquest text de Shakespeare és que, contràriament al què és habitual en el bard, que té papers d'home més potents que el de dona –tret d'alguna excepció concreta–, en aquesta ocasió la norma no es compleix. És per tot això que, a partir de la traducció de José Luís Rivas, Espert va fer una poda del text: "Per sort meva, el text és força reiteratiu, de manera que

es repetien conceptes amb metàfores diferents, que facilitaven tallar, però mantenint l'essència”.

Després de quatre mesos de feina adaptant el text, l'actriu va recórrer a un productor de confiança com Juanjo Seoane per aixecar l'espectacle. Espert explica que en la tria del director, que en aquest cas es Miguel del Arco (La función por hacer), va arribar perquè una de les seves filles li va explicar el que sabia de la manera de treballar del director madrileny, fent especial referència a la feina exhaustiva que duia a terme amb els actors, als quals “esprem” -en el bon sentit de la paraula- tant com pot.

Espert li va trucar, Del Arco es va llegir el text i, en la primera trobada, el director va exclamar que era “com un guió de Tarantino”. Del muntatge, l'actriu va assegurar ahir que es tracta d'un “espectacle molt trepidant, viu, agressiu, amb una narradora que, primer, explica, però després s'implica, pren posició”. Espert afirma que en aquesta obra “ja hi és el gran Shakespeare, tot el seu imaginari, el germen i la grandiositat de les seves obres posteriors. És un mosaic de sentiments, passions, arravataments i delictes, en un espectacle de gran bellesa, tot i la seva esgarrifosa violència”.

Publicat a:

- Avui 22-10-2010 Pàgina 38
- El Punt Barcelona 22-10-2010 Pàgina 41
- El Punt Barcelonès Nord 22-10-2010 Pàgina 41
- El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 22-10-2010 Pàgina 41
- El Punt Comarques Gironines 22-10-2010 Pàgina 49
- El Punt Maresme 22-10-2010 Pàgina 41
- El Punt Penedès 22-10-2010 Pàgina 41
- El Punt Vallès Occidental 22-10-2010 Pàgina 41